SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH PAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 24. LÖRNUMMER 5 CENTS. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 15 MARS, 1916. NO. 11

En insamling.

Det skandinaviska regementet i Canada behöfver pängar för att rekryteras och organiseras.

TILL SKANDINAVERNA.

OFVER ETT TUSEN HA REDAN INSAMLATS I WINNIPEG.

"Pass the hat for your credit's sake,
And pay, pay, pay."

Kipling.

Det är ett faktum, att icke alla kunna gå till fronten under det nu pågående kriget, och att skandinaverna i Canada med heder burit sin del i rekryteringsbördan, i synnerhet sedan det skandinaviska regementet, 223rd Canadian-Scandinavian Overseas Battalion, blef autoriseradt d. 1 mars. Men de, som af den ena eller andra orsaken icke kunna hörsamma kallelsen till fanorna, gifvas ett utmärkt tillfälle att på annat sätt bistå landet, antingen genom att skänka pänningar eller aktivt hjälpa till med rekryteringen för denna bataljon, som kommer att kommenderas och rekryteras uteslutande af i Canada bosatta skandinaver.

Sedan d. 1 november förlidet år har ett stort antal bataljoner blifvit autoriserade i militärdistriktet no. 10. De flästa af dessa bataljoner rekrytera hufvudsakligen i sina respektive städer och behöfva icke gå långt för att erhålla rekryter.

Trots detta har det visat sig, att kostnaden för organiserandet af hvar och en af dessa bataljoner — förutom det belopp, som betalas af regeringen — stigit till från $3,000 till $5,000.

Enhvar torde inse, att det, då det gäller att rekrytera ett stort antal män på kort tid, tager större summor för organiseringsändamål än i fredstid, då ett regemente rekryteras mycket långsamt. Att det skandinaviska regementet måste draga minst lika stora omkostnader som de ofvan omtalade bataljonerna, inser man nog, då man betänker att detta regemente måste skaffa sitt fotfäste från alla delar af Canada, där Nordens söner äro bosatta, och speciellt från de stora sjöarna till Stilla hafvet.

Det skandinaviska regementet har redan haft en hel del utgifter i samband med autoriseringen, såsom för telegram till och från Ottawa och alla delar af landet, bref, omkostnader för en deputation till Ottawa och andra utgifter. Alla dessa ha betalats af vänner till regemente. Men nu börjar arbetet på allvar. Krigsdepartementet betalar för hufvudkvarter, baracker samt löner till manskapet. Regementets vänner och understödjare måste emellertid skaffa pängar för rekryteringskontor, både i Winnipeg och på många andra platser, reseutgifter, trycksaker, annonsering och andra utgifter, som alltid äro förknippade med en stor organisation, hvars framgång beror på snabbhet och jämnhet i arbetet. Ganska betydliga kunna utgifterna bli, då det gäller att skaffa rekryter från Saskatchewan, Alberta och British Columbia. Regementets mål är nämligen att gifva alla unga skandinaver i Canada, som äro lifliga att gifva prof på sin kärlek till adoptivlandet, tillfälle att taga värfning tillsamamns med landsmän, under egna officerare och bland vänner, i ett regemente, där deras förtjänster uppskattas och deras ansträngningar erhålla sin belöning.

För att göra detta regemente till en verklig success och en heder för Canadas skandinaver, är det nödvändigt att hopsamla en fond, hvilken sätter regementet i stånd att bli snabbt och väl bemannadt, och som betalar alla utgifter, hvilka icke täckas af regeringen. Till den ändan hafva insamlingslistor utsändts af den civila komitén. Om ni icke kan taga värfning, så "pass the hat for your credit's sake, and pay, pay, pay."

Redan hafva cirka $1,000 blifvit tecknade på dessa listor, i summor från en dollar till $200. Men mera pänningar behöfvas, och den civila komitén, som står bakom regementet, vädjar därför till skandinavernas lojalitet och generositet att bistå den. Hvarje liten slant är välkommen och hjälper. Änkans skärf är lika viktig som den rike mannens check. Enhvar bör göra något, så att vi kunna visa, hvad skandinaverna kunna uträtta, då de verkligen vilja något.

De, som vilja skänka pängar till det skandinaviska regementet, kunna sända dessa till komiténs kassör, mr O. Thorsteinson, manager Northern Crown Bank, cor. Sherbrooke st. och William ave., Winnipeg. Redovisning kommer så småningom att inflyta i de skandinaviska tidningarna i Canada.

MANITOBAS LEGISLATUR.

Legislaturen upplöstes i torsdags.

Lagen om upphäfvandet af bilingualismen i Manitoba passerade i onsdags tredje läsningen. Lagen antogs med 35 röster mot 8. Lagen om direkt lagstiftning genomgick äfven tredje läsningen, liksom fem andra lagförslag.

I torsdags upplöstes legislaturen med vanliga ceremonier af guvernören. Den har varit samlad sedan den 5 januari och har antagit 171 lagar.

ÅTERINVANDRINGEN TILL SVERIGE.

Icke mindre än 5,000 återförvärfvade svenskar stå på krigsårets kreditsida.

Det har tidigare påpekats att emigrationen från Sverige under år 1915 varit afsevärdt mindre än under närmast föregående år. För en gångs skull lär det verkligen ha inträffat att återvändande svensk-amerikaner — ty det är ju framför allt Förenta Staterna, som härvidlag kommer ifråga — varit i större antal än de, som vändt det gamla hemlandet ryggen. Förhållandet kan icke ensamt förklaras med riskerna vid sjöresor under krigstiden, ty dessa risker ha ju äfven de hemvändande måst underkasta sig, utan det är tydligen så, att kriget dels väckt hemkänslan till starkare lif hos de utevarande och framför allt att de osäkra konjunkturerna därute afskräckt dem, som annars funderat på att utvandra, detta särskildt som utkomstmöjligheterna i Sverige varit bättre än på mycket länge.

Utvandringen omfattar under 1915 endast omkring 4,000 personer. Siffran kan ännu förefalla stor, men är dock mycket obetydlig jämförd med emigrationen under ett normalt år, exempelvis 1913, då antalet utvandrare gick upp till omkring 16,000. Afmattningen gjorde sig för öfrigt starkt märkbar redan för år 1914, som erbjuder en siffra på i rundt tal 9,000 emigranter.

Icke fullt lika tydligt tala siffrorna, då det gäller personer, som hos nationalföreningen hört sig för angående möjligheterna att ånyo etablera sig i Sverige. Det är gifvetvis endast en del af immigranterna, som vända sig till föreningen för att få råd och hjälp. Emellertid mottager man en mängd hänvändelser dels från personer, som ännu vistas utomlands, och dels från sådana, som kommit hem, men äro tveksamma om de skola stanna på allvar eller ej. Förfrågningarna gälla oftast värnpliks- och äktenskapsfrågor, anvisningar på arbetsförmedling och — kanske oftast — möjligheterna att få jord på rimliga villkor i Sverige. Under år 1914 trädde 2,734 personer i dylika ärenden i förbindelse med föreningen, hvilket är en mycket glädjande siffra. Motsvarande antal under det sistförflutna året uppgår endast till 1,991. Att nedgången ingalunda beror på något minskadt intresse att återvända till Amerika är man hos nationalföreningen fullt på det klara med. Detta intresse har som sagdt tvärtom påtagligen stegrats. Den låga siffran för 1915 får sin enkla förklaring i kommunikationssvårigheterna med Amerika. Man har sökt andra utvägar, som gått föreningen förbi.

Att ur de anförda siffrorna aflässa något bestämdt om återinvandringen, är tydligen ogörligt. Så mycket vet man med visshet hos nationalföreningen, att de som vändt sig dit, också genomdrifvit sin önskan att stanna här i långt större proportioner än andra år. Klienternas fasta föresats att åter bli svenskar helt och fullt har varit påfallande, liksom också den energi, som utvecklats för nående af målet. Hos rederier och ombud för de transatlantiska linjerna är man också fullt förvissad om att antalet invandrare under 1915 afsevärdt öfverstigit emigranterna. Vi ha säkerligen under detta år på godt och ondt återfått åtminstone 5,000 förlorade söner. Det är att hoppas, att de återkomne funnit den lofvade kalfven slaktad.

SVENSK BILDHUGGARE AFLIDEN.

Frans W. Berger i Minneapolis aflider, sjuttioårig.

Den välkände figur- och ornamentsbildhuggaren Frans Wilhelm Berger afled på svenska sjukhuset i Minneapolis den 2 dennes vid nära 70 års ålder. Han var född i Stockholm; fick sin första undervisning i figurbildhuggeri hos prof. Börner i Hamburg och erbjöds vid 22 års ålder plats som underlärare vid skolan för konstindustri i nämnda stad. Men vandringslusten grep honom, och 1870, då fransktyska kriget utbröt, var han i Paris. Han hemreste, och nästa år på våren begaf han sig till Amerika.

De första 12 åren tillbrakte B. i New York och Philadelphia, där han arbetade omväxlande på figur- och ornamentsbildhuggeri för Ward och andra mästare. 1881 reste han till Chicago, men trifdes ej där, och sedan 1883 har han bott i Minneapolis, där han gjort en betydande insats för utvecklingen af plastisk dekorationskonst. Bygnader sådana som allmänna biblioteket, frimuraretämplet, Rochester block, Journal-byggnaden, statsuniversitetsbyggnaden och det inre af Nicollet National Bank vittna om hvad hans stilrena konst uträttat. I 14 år var han lärare i modellering för Centralhögskolan i St. Paul. Han efterlämnar som närmast sörjande änka och 5 barn, af hvilka en son är arkitekt och byggmästare, en dotter målarinna i New York, en annan dotter tandläkare i Minneapolis och en tredje lärarinna i St. Paul.

Krigskrönikan.

Verdun synes vara ointagligt, men striderna däromkring fortsättas med stor intensitet.

TYSKLAND OCH PORTUGAL.

EN KONFERENS I KÖPENHAMN MELLAN NORDENS MINISTRAR.

Onsdagen den 8 mars.

Rykten gå i London, att den tyska flottan snart ämnar försöka sig på ett anfall. 25 tyska krigsfartyg ha varit synliga på Nordsjön. — Från Washington meddelas, att representanthuset antagit resolutionen att varna Förenta Staternas medborgare att resa på armerade fartyg. — Tillförlitliga underrättelser ha inkommit till Washington, att Turkiet önskar fred, och att det därför gjort förfrågningar i Ryssland. Detta land kommer dock säkerligen icke att sluta separatfred. — Starka klagomål ha hörts i England öfver det sätt, på hvilket försvaret mot zeppelinraider skötes där i landet. — Alla affärsmän af fiendtlig nationalitet i Togoland, tyska Västafrika, skola på grund af militära skäl deporteras, tillkännagifver den brittiska regeringen. — Tyskarna ha riktat sina anfall mot de franska positionerna väster om floden Meuse och ha intagit staden Forges. — Den brittiska flottans tonnage har sedan krigets utbrott ökats med 1,000,000, och tuffflottan har tiodubblats. — Ryssland har från Japan förvärfvat sig krigsfartygen Soya, Tango och Sagami. Dessa fartyg togos af japaneserna i rysk-japanska kriget. — Prins Henrik af Preussen, kejsar Wilhelms broder lär ha blifvit utnämnd till befälhafvare för den tyska flottan i och för en offensiv rörelse i Nordsjön. — Winston Spencer Churchill, f. d. förste amiralitetslord, numer öfverste, har återkommit från fronten och uppträdde i går i underhuset, där han levererade ett djärft tal. Omedelbart efter det förste amiralitetslord Balfour framlagt sina beräkningar för flottan, förklarade öfverste Churchill, att amiralitetet saknade kraft och måste blifva återupplifvadt genom att åter insätta Lord Fisher, den förre sjölorden, som chef för amiralitetsadministrationen. Talet mottogs med stor entusiasm. — Från London meddelas, att tyskarna ytterligare avancerat nordväst och sydost om Verdun. Höjden 265 och en del af skogen Corbeaux, söder om Forges, ha intagits af tyskarna. Staden Fresnes i Woevre har äf-

(Forts. å sid. 5.)

SVENSK DÖMD I ENGLAND.

Gaf sig ut för att vara engelsman.

Carl Gustaf Engholm blef häromdagen arresterad ombord på ångaren Lapland, då detta fartyg anlände till Liverpool från New York. Han anklagades för att hafva gifvit falska uppgifter om sig själf till en officer. I torsdags blef han dömd till sex månaders straffarbete för denna förseelse.

Misstankar uppstodo mot Engholm, då han uppgaf, att hans namn var Gerald Edward Francis San Carlos Holland Hamilton, och att han var född i Surrey, England. Han sade sig äfven hafva tjänat i den mexikanska armén och hafva blifvit dömd till två års fängelse i Förenta Staterna för att ha brutit mot det landets neutralitet.

Han bar bref på sig, adresserade till kapten Holland Hamilton och förklarade senare för polisen, att kapten Hamilton var en engelsman, som räddat hans lif. Innan Engholm dömdes, uppgaf han sitt verkliga namn och omtalade, att han var svensk.

Stora öfversvämningar i England.

Hundratals människor ha blifvit hemlösa och tusentals acres farmland i sydvästra England hafva öfversvämmats af floderna, som till följd af det oafbrutna snöfallet stigit öfver sina bräddar.

Häktad mördare.

Vid ångaren "Oscar II:s" ankomst till Kristiania i fredags å. d. häktades på anhållan af amerikanska legationen en tysk passagerare Josiv Holubovski, hvilken är anklagad för ett mord i Pennsylvania. Den häktade vidhöll att han var oskyldig, men sade sig ej ämna motsätta sig utlämnande.

Ångaren "Stockholm".

Ångaren Stockholm inkom ej till New York till följd af den rådande tjockan, som beräknadt var i måndags f. v. utan kunde först i tisdags eftermiddag docka i Jersey City. Båten medförde 276 passagerare. Stockholm hade prejats utanför Skotland af ett engelsk örlogsfartyg och beordrats in i floden Clyde, där paketposten blef tagen, hvarpå ångaren fick fortsätta resan.

Chicagofirma får kontrakt i Norge.

Western Electric Co. i Chicago erhöll i fredags å. d. ett kontrakt om anläggningen af ett fullständigt automatiskt telefonsystem i Kristiania. Kontraktet går löst på en summa af fem millioner kronor, och är det största i fråga om telefonanläggning som en amerikansk firma ingått i Europa samt betraktas som en stor seger öfver den tyske konkurrenten, firman Siemens & Halske i Berlin.

PÅ SVERIGE-BESÖK.

Svensk-amerikanska tidningsmän resa till Sverige på inbjudan af Svenska Amerikalinjen.

Då rederibolaget Sverige—Nordamerikas ångare "Stockholm" gjorde sin första resa öfver hafvet, medföljde som bekant på inbjudan af rederiet ett dussintal svenska journalister hit öfver. Framkomna till New York gjordes allt för att de långväga gästerna skulle draga så stor fördel som möjligt af vistelsen i världens största stad. Och de affestades också grundligt innan de anträdde återfärden till det gamla Sverige. Samtliga voro ense om att trippen var ett minne för lifvet, och att rederibolagets artighet att låta pressens män deltaga i "Stockholms" jungfrufärd icke nog kunde uppskattas. Nu ämnar bolaget — Svalas — bevisa de svensk-amerikanska tidningarne samma artighet som kommit de hemmasvenska till del. Inbjudan har nämligen utfärdats till svenska tidningar i Förenta Staterna att sända en af sina medarbetare på "Stockholms" nästa resa till Sverige. Hvarje tidnings representant erbjods, storartadt nog, en första klass biljett tur- och retur New York—Göteborg alldeles gratis. De flästa tidningarna ha naturligtvis med största tacksamhet accepterat detta frestande anbud. De tidningsmän, eller rättare sagdt de tidningsrepresentanter — endast några få af dem äro nämligen verkliga tidningsmän — som komma att på bolagets inbjudan resa med "Stockholm", då den i dag, onsdag, afgår från New York, äro följande (den tidning de representera angifves inom parantes): Axel Rosenlund, ("Skandinavia"); Axel Fredenholm, ("Österns Veckoblad"); A. G. Dahlquist, ("Förbundets Veckotidning"); Erik J. Dahlhelm, ("Veckobladet", Minneapolis); H. Bergman, ("Svenska Nordvestern"); John Em. Hillberg, ("Sändebudet"); Prof. A. A. Stomberg, ("Minnesota Stats Tidning"); Gunnar Wickman, ("Vestkusten"); Dr. Chas. A. Bundsen, ("Sv. Am. Vestern"); Lars P. Nelson, ("Svenska Amerikanaren") A. H. Lyzell, ("Arbetaren"); Ernst Skarstedt, ("Nordstjernan").

Som synes nämnes här ofvan shrd! vår gamle Skarstedt — "vår svensk-amerikanske Tolstoy", som en kollega kallar honom — sist. Men detta beror uteslutande därpå, att vi fått oss passagerarelistan uppställd på det viset. Ernst Skarstedt kommer i alla fall att bli den främste. Ty att han i denna utvalda skara, såväl som bland alla svensk-amerikanska tidningsmän, är den mest intressante person, svenskarna därhemma kunna återknyta bekantskapen med, är en gifven och självklar sak. Och lika självklart är att professor J. Em. Hillberg vid festerna ombord och där hemma i Sverige — det lär bli en väldig bankett i Göteborg, ha vi hört sägas — blir den som för svensk-amerikanernas räkning får äran att besvara alla tal. Och han är just rätte mannen härför. Ingenting annat återstår nu än att tillönska "stockholmarna" en treflig och lyckosam resa.

VILLA ÄR FRAMME IGEN.

Den mexikanske banditen anställer raid på en amerikansk stad och dödar flera amerikaner.

Den notoriske mexikanske banditen Francisco Villa ansiällde i torsdags raid på territorium tillhörande Förenta Staterna. Med 500 man anföll han staden Columbus, N. M., dödade minst 16 amerikaner och satte eld på flera bygnader, innan han blef drifven tillbaka öfver gränsen.

Anfallet varade knappast två timmar, men under denna tid hunno de mexikanska banditerna anställa stor förödelse. 250 man af Förenta Staternas 13nde kavalleriregemente under öfverste H. J. Slocum lyckades till sist få bukt med dem och förföljde dem in på mexikanskt område. 18 af mexikanerna stupade, bland dem Pablo Lopez, Villas närmaste befälhafvare.

President Wilson beslöt genast att sända minst 5,000 man, som äro förlagda vid gränsen under befäl af generalmajor Funston, efter Villa för att tillfångataga honom död eller lefvande och straffa hans medhjälpare. Presidentens kabinett understödde hans planer, och en not afsändes till president Carranza af Mexico med begäran om hans tillstånd att låta dessa trupper gå in på mexikanskt område. De skola naturligtvis respektera landets suveränitet och intaga en vänlig hållning gentemot Carranza. Denne har svarat, att han gifver tillstånd åt Förenta Staterna att sända trupper in i Mexico för att straffa Villa, men att han ämnar anhålla om att få samarbeta med Förenta Staterna med 2,500 man och sända dessa inom Förenta Staternas område, om så skulle behöfvas. I regeringskretsar i Washington ansågs denna begäran billig.

En amerikansk rancher blef i torsdags kväll dödad, då ett band på mellan 200 och 500 banditer öfvergingo gränsen sydost om Osborne Junction, Ariz. Amerikanska trupper ha afsändts till denna plats.

Ett massmöte.

Ett synnerligen lyckadt massmöte hålles i Winnipeg för det skandinaviska regementet.

STOR ENTUSIASM.

REGEMENTET ÖFVERLÄMNAS TILL SKANDINAVERNA.

Ett af de mest lyckade och entusiastiska skandinaviska massmöten, som på länge hållits i Winnipeg, gick af stapeln i torsdags kväll i den isländska goodtemplarhallen vid Sargent ave., i Winnipeg, då det skandinaviska regementet (223rd Canadian-Scandinavian Overseas Battalion) öfverlämnades till skandinaverna i Canada. Hon. Thos. H. Johnson, Manitobas arbetsminister, fungerade som kvällens ordförande. I ett kortare, på sak gående anförande, redogjorde han för det arbete, den temporära civila komitén nedlagt på regementets autorisering och första organisation. I det han uttalade den vissa förhoppningen, att regementet inom relativt kort tid kommer att bli fullt bemannadt och bli en verklig heder för de skandinaviska nationerna här i landet, öfverlämnade han formellt regementet till skandinaverna i Canada. Talaren och regementet mottogos med ihållande applåder af publiken.

Då öfverstelöjtnant O. Albrchtsen, regementets chef, presenterades för publiken, ville bifallsyttringarna aldrig taga slut. öfverstelöjtnant Albrechtsen försäkrade åhörarna, att han kände det som en synnerligen stor ära att enhälligt ha blifvit utsedd till det skandinaviska regementets ledare och att det skulle blifva honom en verklig hedersak att göra regementet sådant, att det icke kommer att stå tillbaka för något annat, och att skandinaverna i Canada kunna känna sig stolta öfver det. Talaren sade, att han ämnade anställa endast skandinaver i regementet både hvad manskaps- och officersanställningar beträffar. Angå-

(Forts. å sid. 8.)

NY SJÖMINISTER I SVERIGE.

En förespråkare för en stark flotta.

Enligt telegram har förutvarande svenske sjöministern, den bekante göteborgske skeppsredaren Dan Broström, afgått, hvilket ryktet länge velat veta var förestående, och till hans efterträdare har utnämnts kommendörkapten Hans Ericson. Med hans öfvertagande af denna viktiga portfolj har den Hammarskjöldska ministären ej blott förstärkts med en framstående sjömilitär (medan hans två närmaste föregångare icke varit fackmän) utan har också, kan man säga, ministären med Eris utnämning på sätt och vis gjort ett programuttalande i en af Sveriges lifsfrågor, nämligen ordnandet af sjöförsvaret. Ty kommendörkapten Ericson är en af de mera kända förkämparna för den riktning i fråga om sjöförsvarets stärkande, som fordrar pansarbåtar i motsats till exempelvis senaste vänsterministären, som ansåg att kustförsvaret var det som främst behöfde göras effektivt.

Den nye sjöministern är född i Stockholm den 16 febr. 1868. Efter vederbörlig utbildning blef E. löjtnant vid flottan 1891, 1900 kapten och 1911 kommendörkapten. Han utsågs 1911 af Blekinge läns landsting att representera länet i Första kammaren. Det var i riksdagen som han om och om igen gjorde sig till tolk för de allvarliga farhågor för svenska flottans framtid, som sjöförsvarets män intogos af, med anledning af det 1912 af då sittande vänsterregeringen beslutade uppskofvet med pansarbåtsbyggandet. Han förfäktade då åsikten — och har icke sedan slagit af det minsta på sina fordringar — att pansarfartyg vore oundgängligen nödvändiga stridsmedel för svenska örlogsflottan.

Det anses att hans inlägg i riksdagens behandling af sjöförsvarsfrågan såväl som hans i prässen bedrifna agitation i ganska väsentlig mån bidrog till den mäktiga försvarsrörelses uppkomst, som från 1912 i allt starkare vågor drog fram genom Sverige. Pansarbåtsföreningen kom till stånd, en frivillig värnskatt, i fredstid utan motstycke vare sig i Sverige eller andra länders häfder, ätogs som möjliggjorde ett omedelbart byggande af det pansarbåtsbygge, som 1911 års riksdag beslutat om. Ett resultat häraf var att pansarbåten "Sverige" den 3 maj i fjol kunde sjösättas.

Soldaterna skola hjälpa farmarena.

Stora farhågor ha hysts, att farmarena i västra Canada i år icke skola kunna få tillräckligt med hjälp vid skörden. Detta problem synes emellertid nu vara löst, i det krigsdepartementet utgifvit en order, att alla underofficerare och menige, som så önska, kunna erhålla en månads permission för att taga plats på farm. Man tror, att många soldater skola draga nytta af denna permission, isynnerhet som de få dubbel betalning, d. v. s. de draga sin fulla lön som soldater och få dessutom full betalning af farmarena. Dominionregeringen kommer att påkosta deras transportering till och från arbetsplatsen.

John Finke[illegible]n lider nederlag.

Manitobas befolkning [illegible]omröstade i måndags Macdonald Liquor Act med en [illegible]adt öfverväldigande majoritet.

Torka [illegible]rjar den 1 juni.

RÄTT GOD UPPSLUTNING KRING VALURNORNA TROTS DÅLIG VÄDERLEK.

Enligt senaste uppgifter i dag på morgonen afgäfvos 49,295 röster för förbud och 25,848 mot förbud, hvilket gör en majoritet för de "torra" på 23,447. Några smärre valställen har man ännu icke hört något från. Det har visat sig, att North Winnipeg icke hade "våt" majoritet, såsom först uppgafs. Denna valkrets hade 52 rösters "torr" majoritet.

Manitobas befolkning har talat. Manitobas befolkning vill icke längre hafva rusdryckstrafiken midt ibland sig.

Macdonald Liquor act, som i måndags i form af referendum förelades provinsens röstberättigade, antogs med en öfverväldigande majoritet. De kastade rösterna voro två mot en i favör af rusdrycksförbud. Härigenom vill den legaliserade försäljningen af rusdrycker som dryck upphöra i denna provins den 1 nästkommande juni, då alla rusdrycksliceuser i Manitoba utgå. Manitobas befolkning har härigenom uttryckligen sagt, att Manitoba skall blifva "torrt" eller åtminstone, att ingen skall tillåtas sälja likörer eller berusande drycker i provinsen med undantag af apotekare, hvilka dock endast kunna göra det på order från en läkare.

De "torras" seger var fullständig. De "våtas" ledo svåra nederlag både i stad och på land.

Dagen var stormig och icke vidare lämplig för val, men de röstberättigade kommo till valurnorna i ganska stort antal. I landtdistrikten voro vägarna igensnöade och på många platser nära nog ofarbara. Men farmarena banade sig i stort antal väg till valställena för att sätta "yes" på valsedeln.

Det våta elementet hade satt sin lit till Winnipeg, men där led det äfven ett förkrossande nederlag. Majoriteten i Winnipeg ensamt för lagen var 3,454, medan majoriteten i landtdistrikten och de små städerna uppgick till öfver 19,000.

Endast två valkretsar i provinsen synas ha gifvit majoritet mot lagen, och i båda fallen voro majoriteterna små. North Winnipeg fick en våt majoritet på endast 39. I denna valkrets finnes ett stort antal utländingar, men det visade sig, att en massa rutener, på hvilka det våta elementet hoppats, röstade för lagen. Den andra våta valkretsen var St. Boniface, men där blef majoriteten endast 24. Det våta elementet hade missräknat sig äfven här, i det det trodt, att St. Boniface majoritet mot lagen skulle blifva öfverväldigande.

I de flästa landtvalkretsarna var majoriteten för lagen stor. I somliga distrikt, där vägarna voro något sämre goda, aflämnades många röster, medan åter i andra endast få valmän infunnit sig, tydligen på grund af svårigheter att komma fram. Men nästan öfver allt synes stämningen varit enahanda, och önskan att blifva af med rusdryckstrafiken allmän.

Vid de valställen, där hufvudsakligen skandinaver äro bosatta, blef majoriteten i allmänhet gänska stor för förbud. Ett undantag utgjorde emellertid Inwood, som tillhör valkretsen Rockwood, där endast 92 röster af 256 kastades, och af dessa bestrarade 38 den framställda frågan med ja och 54 med nej.

I Winnipeg togs valets utgång med största lugn. Nykterhetsfolket gladde sig naturligen mycket öfver det lyckliga resultatet af deras kraftiga kampanj, men de anställde inga särskilda demonstrationer. En massa folk samlades på kvällen utanför stadens tidningar för att afläsa resultatet och gingo sedan lugnt hem, tydligen tillfreds med resultatet.

De kabinettsministrar, som i måndags voro i staden, uttryckte sin stora belåtenhet med valets utgång och försäkrade, att regeringens löften i denna fråga komma att hållas. Lagen kommer att i vederbörlig tid proklameras, och efter d. 31 maj, då licensåret utgår, komma inga nya licenser att utfärdas. Premierminister Norris tillbrakte dagen i sin valkrets Landsdowne.

I allmänhet gick det ganska lugnt till i Winnipeg under hela valdagen. Den saknade emellertid icke sina sensationella moment. Vid nästan alla valställen hade nykterhetsfolket utsatt damer med kameror, hvilka hade i uppdrag att fotografera alla, hvilka sökte fuska eller ställa till bråk. Många fotografier blefvo emellertid icke tagna.

En missräkning för det våta elementet var soldaternas röster. Man hade nämligen på den sidan räknat på, att de flästa soldater skulle rösta mot lagen. Det visade sig emellertid, att majoriteten af dem röstade "torrt".

Alderman Alexander McLennan i Elmwood och A. Reidle, ägare af Edelweiss bryggeri i Elmwood, blefvo på förmiddagen anhållna af polisen, anklagade af en "torr" scrutineer för att hafva hejdat valmän på Main st. och rådt dem att rösta för de våta. Om de blifvit arresterade är ännu icke bekant. En välkänd person i Elmwood, Antonius Pulaski, blef äfven arresterad. Han hade rifvit ned affischer, uppsatta af de torra, och uppmanat valmännen att rösta vått. Försök gjordes att få honom försatt på fri fot, men detta misslyckades. En del andra mindre betydande oegentligheter förekommo, där polisen fick ingripa. De, som brutit mot vallagen, komma att ställas inför rätta och straffas.

Följande inrättningar och personer beröras af den nya lagen:

Antal hotell i provinsen	196
Antal hotell i Winnipeg	67
Antal bartendare	1,575
Antal klubbar i provinsen	7
Antal wholesale liquor stores	40
Antal bryggerier	7
Licensedepartementets inkomst 1915	$121,749.30

Resultatet af förbudsomröstningen i Manitoba.

	För	Mot	Torr maj.	Våt maj.
Arthur	686	239	449	
Assiniboia	1128	643	485	
Beautiful Plains	1214	156	1058	
Birtle	801	155	646	
Brandon	1548	1220	328	
Carillon*		—	281	
Churchill och Nelson			—	
Cypress	845	198	637	
Dauphin	1036	378	658	
Deloraine	1004	192	812	
Dufferin	1197	420	777	
Elmwood	1595	1373	222	
Emerson*	571	325	246	
Gilbert Plains*	993	361	632	
Gimli*	506	277	329	
Gladstone*	816	236	580	
Glenwood*	892	236	656	
Grand Rapids		—		
Hamiota	1146	214	932	
Iberville*	368	265	103	
Kildonan och St. Andrews	1467	1088	379	
Killarney	782	181	601	
Lakeside	643	250	396	
Landsdowne	1244	205	1039	
La Verandrye*	284	160	124	
Manitou	1152	402	750	
Minnedosa	1151	373	778	
Morden och Rhineland	822	519	303	
Morris	728	426	302	
Mountain	1280	243	1037	
Norfolk	854	267	587	
Portage la Prairie	971	404	567	
Roblin	552	143	409	
Rockwood*	932	522	422	
Russell	900	405	495	
St. Clements*	455	314	141	
St. George*	264	212	52	
St. Boniface	971	1020	52	
St. Rose*	—	—	215	
Swan River*	534	224	310	
The Pas	191	52	139	
Turtle Mountain	598	198	400	
Virden	996	353	643	
Winnipeg South	5328	2623	2705	
Winnipeg North	2728	2767	—	39
Winnipeg Centre	5998	4252	1746	
	48769	24491	24418	39

*) Uppgifterna ofullständiga.